

Páll Guðlaugsson:

FEIGIN UM AT BREIDDIN STÓÐ SÍNA ROYND

GÍ-venjarin var mest glaður fyri, at teir triggir, sum komu inn, styrktu um liðið

GUNDADALUR: Páll Guðlaugsson hevur verið í mongum roki, og fyrstu aljóða avrikum hjá honum og landsliðnum munnu framvegis standa frammarlaga í huganum og telja nógv. Men íslendingurin í Syðrugøtu daldi ikki, at hann var serstakliga feigin um fyrstu gullkrónuna í føroysku 1. deildini sum venjari:

– Tað var frálíkt, og tað ger tað hugaligt at fara undir hesa komandi vikuna, sum verður rættiliga avgerandi, hvussu tað fer at ganga í landskappingini. Vit høvdu trupulleikar eina løtu í fyrria hálvleiki. Í steðginum gav eg teimum boð um at halda fram við at spæla, og at tað tærnaði so væl út við útskiiftingunum, sum tað gjørdi, gleðist eg nógv yvir.

Hvi skifti tú út?

– Okkurt skuldi gerast. Erland kom inn á aftasta mann og spældi so væl, sum eg veit, at hann kann gera. Tað gjørdi, at Simun Petur fekk høvi at prógva, at hann er framvegis ein vandamikil harri har frammi, og tá Jóan Petur hevði trupulleikar við einum skaða, noyddist eg at taka hann út. Agnar Høj-

gaard livdi avgjørt upp til álitid, sum honum var sýnt, og Tummás Magnussen spældi væl, tá hann kom inn fyri Paula.

GÍ hevði fingið Erland Tvørfoss upp úr Danmark undan finaluni fyri at styrkja um breiddina á bonkinum, og ætlanin er, at hann skal steðga heima hesa komandi vikuna:

– Hetta er ein rættiliga strevin og krevjandi vika. Vit spæla í mlikukvöldið og sunnudagin, og tað er ógvuliga týðningarmikið, at vit kunnu gera fulla nýtslu úr møguleikanum, sum liggur í at kunna seta hvíldar menn inn.

Hvussu ætlar tú at seta spælarnar upp til dystin móti B36?

– Fyri at siga akkurat sum tað er: so langt eri eg ikki komin enn. Vit hava bara hugsað um finaluna. Nú mugu vit summa okkum og fara at hugsa um B36, smiltist GÍ venjarin, sum ikki daldi, at tað lættnaði hjá teimum, tá mótstøðuliðið skifti Gunnar Mohr út, tí teir mettu samstarvið millum hann og Una at vera sera vandamikið.

jh

ur, var kanska í so skjóttur at leypa út, tí Niclas og Bjarli eltu GÍ liðformannin, sum var nóg kaldur at lyfta upp um málverjan. HB kastaði alt fram, gøtumenn vóru ofta í fleirtalsstøðum, og fyra minuttir seinni stóðu tveir av innskiftu monnum um fyrri 4-2 málinum. Tummás Magnussen sneiddi seg ígjøgnum í høgru, spældi flatt inn fyrri málið, har Agnar Højgaard, sum hevði runnið langan tein, skorði.

At HB spælarnar síðsta korterið fingi fyra gól kort sigur, at teir vóru moyrir og

kendu seg niðurspældar. Men tað kann gerast dyrt í landskappingini. Triggir gøtumenn vóru leysir, tá Rúni Justinussen – hann mundi vera millum teir bestu – økti, áðrenn Uni Arge pyntaði um í evstu løtu.

Men tá var stóri skarðin í HB húsinum farin at tynast. Fleiri ferðir fyrr í ár er HB komið afturíftur, men tað megnaðu teir ikki hesa ferð. Mótstøðan var ov stór, og tað fróðdu fleiri hundrad gøtulólk og cysturoyingar seg um í góðveðrinum.

Spælir John Petersen altíð so væl, sum hann gjørdi í steypafinaluni, so er hann millum teir fyrstu ellivu á landsliðnum hvørjaferð, lovar Allan Simonsen. Mynd: Áki Hermansen

Landsliðsvenjarin:

JOHN PETERSEN SPÆLDI SEG TIL FAST PLÁSS

Allan Simonsen gleddist yvir framgongdina, sum talan var um frá fyrri finaluni og til hesa ferð

GUNDADALUR: Allan Simonsen, landsliðsvenjari, var í Gundadali og fylgdi við. Hann fór niður leygardagin og var aftur í Havnini leygardagin. Landsliðsvenjarin helt talan var um ein góða finalu:

– Fyrri ferðina var tað tætt og so spennandi, sum tað altíð er í steypafinalum, men tá var spælið avgjørt einki at reypa av. Tá vóru mistøkini mong, bóltfórleikin var ikki nóg góður og neyvleikin í sendingunum var ikki á tí støði, sum skal til, um spælið skal flóta.

– Eg visti tá, at føroyskur fótbóltur hevur betri spæl at bjóða uppá, og eg kundi ikki finna aðra frágreiðing enn at summarsteðgurin hevði kostað í spælfórleika. At henda

metingin var røtt, fingi vit staðfest í hesi finaluni. Spenningin var tann sami, ferðin var høg, og eg gleðist serliga yvir, at dygdimar, sum manglaðu fyrri ferðina, nú sóust aftur.

Vilt tú draga nakran spælara framum hinar?

– John Petersen var eftir míni meting klárt besti maður á vølli. Fyri meg var tað gleðiligt at síggja, at hann spældi so nóg á miðvøllinum, har hann royndist so væl, samtundis sum hann megnaði at skora týðningarmikla málið til 2-2.

Tað vil siga, at hann spældi seg til fast pláss á landsliðnum?

– Lat meg siga tað soleiðis, at um hann hvørja ferð spælir so væl, sum

hann gjørdi hesa ferð, so er hann sjálvskrivaður millum ellivu teir fyrst valdu hvørja ferð!

Allan Simonsen vil ikki siga, at GÍ er í betri venjingarstøðu, enn HB var:

– Men í dag sá tað út til, at teir eru drúgvari. Tað var týðuligt, at sum tíðin leið, so orkaðu teir betri at flyta seg, og teir hildu høvdið meiri kalt. Tíðin gekk jú undan. Men tað var eisini heppið fyri teir, at teir fingi fyrsta málið júst tá teir fingi tað, og tað var aftur við til at geva teimum sinniligt yvirskot, tá teir javnaðu so stutt undan leikklokki.

Landsliðsvenjarin skemtar annars við, at hann skilir einki av tí, sum hann lesur og hoyrir um, at veðrið í Føroyum skal

vera so vánaligt:

– Eg veit ikki tú, hvørja ferð eg eri her, so er rættiligt summarveður.

Landsliðshópurin kemur saman aftur nakrar dagar undan stóru uppgávu á heimavølli móti Jugoslavia sunnudagin 6. oktober.

Allan Simonsen sigur, at hann í samráði við hjálparvenjaran heldur eyguni við, hvussu tað gengst í landskappingini, og vit onnur kunnu bara vóna, at tað fer at ganga betri 6. oktober í ár, enn tað gekk 6. oktober í 1992, tá fyrstu krepputíðini vóru sett í verk niðri á Christiansborg!

jh

UPPTAKT Í MORGIN

Tveir dystir í 1. deild hjá monnum vera mikukvöldið. Í blaðnum í morgin ber til at lesa upptaktina við øllum tí feskasta um GÍ, B36, HB og B71